

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” podziela troskę ustawodawcy o najuboższych świadczeniobiorców, zwłaszcza w czasie, kiedy wartość realna świadczeń maleje w związku z wysoką inflacją i wzrostem cen podstawowych produktów spożywczych jak i kosztów utrzymania mieszkań. Jednocześnie Prezydium KK wnosi następujące uwagi do projektu ustawy o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów.

1. Projekt w art. 3 ust. 1 przewiduje coroczną wypłatę kolejnego dodatkowego świadczenia w pełnej kwocie, dla emerytów i rencistów, których wysokość świadczenia nie przekracza kwoty 2900 zł brutto. Należy zauważyć, że choć dopiero w tym roku ustawodawca zamierza wprowadzić taką formę wsparcia jako stały element systemu, to już w 2021 roku nastąpiła pierwsza wypłata tego świadczenia, co oznacza, że próg ten od dwóch lat, w czasie kiedy odnotowano rekordową inflację i co za tym idzie waloryzację świadczeń emerytalno-rentowych (2022 r. -7%, w 2023 r. -14,8%) pozostaje na niezmiennym poziomie, co więcej nie przewiduje się jego aktualizacji w przyszłości. Jednocześnie w tym samym art. w ust. 6 projektu zakłada się możliwość ustalenia kwoty świadczenia wyższej od najniższej emerytury w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

Mając na uwadze socjalny charakter świadczenia Prezydium KK NSZZ „Solidarność” stwierdza, że kwestie wysokości progu dochodu oraz ewentualnego zwiększenia kwoty świadczenia powinny być przyjmowane w drodze negocjacji z partnerami społecznymi, na podstawie odpowiednich danych społeczno-gospodarczych. Brak mechanizmu waloryzacji kwoty progu dochodu (2900 zł), od której wprowadza się pomniejszanie kwoty świadczenia będzie skutkowało stopniowym ograniczaniem znaczenia tego świadczenia dla dochodów beneficjentów. Natomiast arbitralne ustalenie przez Radę Ministrów zwiększenia kwoty kolejnego dodatkowego świadczenia może prowadzić do wykorzystywania go jako narzędzie polityczne.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” postuluje o wdrożenie transparentnych zasad ustalania kwot mających wpływ na wysokość świadczenia oraz na wielkość grupy jego odbiorców.

2. Projektowany art. 13 ust. 1 ustanawia, że dodatkowe świadczenie będzie finansowane z budżetu państwa, z tym, że w 2023 roku zakłada się współfinansowanie tego świadczenia oraz kosztów jego obsługi z Funduszu Solidarnościowego (art. 22 projektu). Prezydium KK zgłasza zapytanie czy dodatkowe wydatki nie wpłyną negatywnie na realizację celów Funduszu w 2023 r.?

3. Biorąc pod uwagę wspomniany powyżej art. 13 ust. 1 projektu, niezrozumiała jest zaproponowana w art. 19 projektu zmiana ustawy o Funduszu Solidarnościowym

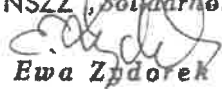
(Dz. U. z 2023 r. poz. 647), w zakresie w jakim daje ona stałą możliwość finansowania przedmiotowego świadczenia z tego Funduszu. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” wnosi o jednoznaczne określenie jakie będzie źródło finansowania kolejnego dodatkowego świadczenia w następujących latach.

4. W art. 17 projektu zmienia się ustawę o finansach publicznych, tak, że wydatki z budżetu państwa przeznaczone na wypłaty dodatkowego rocznego świadczenia dla emerytów i rencistów nie będą podlegały regule wydatkowej. Uzasadnienie projektu nie odnosi się do przyczyn ustalenia takiej zasady. Prezydium KK postuluje o uszczegółowienie uzasadnienia projektu ustawy ww. zakresie.

Podsumowując, pomimo, że projekt wychodzi naprzeciw oczekiwaniom większości emerytów i rencistów, Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zastrzega, że takie rozwiązanie nie może prowadzić do zignorowania faktu, że najniższe świadczenia emerytalno-rentowe narażone są na najszybszą i najgłębszą utratę ich realnej wartości, szczególnie w latach wysokiej inflacji, dlatego aktualnym pozostaje postulat Związku o potrzebie wypracowania systemowego mechanizmu ich waloryzacji opartego o realne wzrosty kosztów utrzymania najwrażliwszych dochodowo świadczeniobiorców.

Gdańsk, 24 maja 2023 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek